Materia se supune creatorului ei

On Februarie 01, 2022

Îți trebuie o viziune clară pentru a te concentra asupra a ceea ce creezi, dar în același timp trebuie să ai de partea ta imensa masă a materiei care poate să rămână cât mai mult timp în stare "stabilă".

Citeam demult o carte despre Alfred Nobel, considerat la un moment dat drept unul dintre cei mai îngrozitori criminali din istoria lumii. Uriașa lui avere a fost adunată din fabricarea unui produs infernal, a dinamitei, care provoca un sentiment de groază tainică oricărui se apropia de casa lui. Milioane de oameni au fost uciși cu dinamita lui. Dar se uită faptul că dinamita a fost creată nu pentru război, ci pentru alte scopuri: pentru lucrările miniere, portuare, pentru săparea de tuneluri și alte lucrări care ușurează munca și viața oamenilor.

Dar altceva îmi stârnește o solidaritate cu domnia sa, un fel împletire a puterii de cuprindere a minții cu redimensionarea unei realități care nu poate fi nici experimentată și nici numită în mod imediat. Ei bine, Alfred Nobel, sub rezerva unei anumite confidențialități și a altor măsuri de protecție, avea sute de substanțe în laboratorul personal din San Remo, Italia. Una mai inflamabilă ca cealaltă, ca un fel de obiecte magice trecute prin foc și transformate în mod neașteptat într-un model heliocentric al universului. Şi, evident, substanțele explozibile - printre care "Triazotatul de glicerină" - erau stocate în cantități diferite în recipiente destul de nesigure pentru vremea respectivă.

O singură picătură dacă s-ar fi vărsat pe masă ori pe podea, ar fi explodat totul - iar suflul exploziei s-ar fi propagat pe o rază de sute de metri pătrați. Dar, în ciuda atâtor primejdii, omul de știință a fost ocolit toată viața de orice fel accident. Să fii înconjurat de moarte, și moartea să stea departe de tine. Să fii protejat de viață în orice capcană a morții. Şi dacă eu însumi aș fi un Creator, și dacă un asemenea creator ar da măsura tuturor lucrurilor lumești printr-o durată a vieții omului mult mai îndelungată decât cea medie, aș alege să mă angajez într-un maraton care sfidează moartea.

Într-adevăr, trebuie să-mi pun această întrebare: ce gândire poate duce la un rezultat care să mulțumească pe toată lumea, dar care să mă reprezinte și să mă împlinească cel mai mult pe mine?

Leadership: Relația ta cu conținutul creației tale este adecvată unei gândiri superioare obținute printr-o adâncire a cunoașterii într-un sistem determinist ce facilitează parcurgerea unei traiectorii de tip "dublă legătură" ?

Materia se supune creatorului ei, asta este prima lege a științei. Şi nu oricine ajunge la această performanță, ci doar de cei care au întreprins o lungă călătorie și îndelungi căutări. Materia ascultă de cel care știe s-o mânuiască cel mai bine, ținând cont de măsura în care creatorul reușește, apelând la ajutorul esențial al vederii fenomenologice, să înțeleagă această tentativă a gândirii în cadrul filosofiei naturii. Ființele sunt formate dintr-o parte a materiei organice, iar viul rezultă dintr-o înaintare necesară materiei.

Acest fapt ne conduce la concluzia că cel ce crede într-un Creator al universului, crede totodată într-o energie omniprezentă, protectoare, tolerabilă, rezistentă. Iar cel care mișcă lucrurile în direcția voinței personale este cel care știe să transforme materia pentru a obține un rezultatul fulminant în două lumi: spirituală și materială.

Bineînțeles, aici intră în scena nivelul spiritual al puterii. "Bătălia se dă în ceruri", între lumea

materiei și cea a antimateriei, sau având corespondență directă între vibrațiile materiei și ale conștiințelor curate. Nu între corpuri, nu între proprietăți fizice. Încearcă, de exemplu, să pătrunzi cu ochi de Creator fiecare lucrul din jur, să însuflețești și să conduci materia din cuprinsul lucrurilor, asigurând parcurgerea unei traiectorii de tip "dublă legătură": între om și Dumnezeu, între teorie și cercetare, între suflet și natură.

Încearcă să dai impuls lucrurilor ca acestea să funcționeze după voia ta. Încearcă să însuflețești orice lucru atribuindu-i o anumită afinitate, investindu-l cu acea calitate de a fi "împăcat cu tine" în planul unei anumite omogenizări de factură spirituală, sau în planul unei dialectici care trebuie să conducă la o universalitate. Poți?

Leadership: Personalitatea ta poate să-și facă o dublură în fața unui transfer de imagine de la creator la receptor, printr-o adecvare a esenței tale la conținutul unei existențe care își manifestă măreția într-o realitate subiectivă?

Este admisibil faptul că un creator se interpune între hazard și descoperire, între viziune și eforturi concrete, putând să schimbe deznodământul implacabil ce se conturează la cei ce nu au reușit să se racordeze la Inteligența Materiei Universale. Ca s-o spun altfel, reușita unui creator nu este doar o imagine a vreunei descoperiri, ci exprimă o realitate la scară microscopică, unde materia este doar exprimarea misterioasă a unei voințe suverane.

Vă amintiți de Prospero din opera lui Shakespeare, care fusese ducele Milanului? Prin mijlocirea vrăjilor și a altor forme de magie, el putea să ordone materiei, putea să răpească oricui puterea de a i se împotrivi. Având supuse voinței sale cele mai puternice duhuri, el putea să pornească după voie vânturile și valurile mării. Din porunca sa, se stârni o furtună cumplită, în mijlocul căreia însăși corabia dușmanilor săi a fost zdruncinată teribil, dar cu toate acestea el rânduise în așa fel materia, încât nimeni de pe vas să nu fie vătămat. Planurile sale îndrăznețe se puteau transforma oricând într-un angajament care sfida moartea. Așadar, Prospero pătrundea în toate, însuflețea și conducea orice lucru din cuprinsul materiei, formând în întreaga materie orice existență individuală.

Prospero nu este un simplu personaj de poveste, el reprezintă esența non-materială a unui creator desăvârșit.

Spunându-vă acestea, țin să-mi recunosc o anumită realizare: știu să construiesc o imagine în care forța lucrurilor, așa cum este ea rânduită și de neînțeles, se combină cu veșnica mișcare a materiei pe toată durata confruntării cu mine insumi, manifestându-se ca reprezentare a unei voințe înalțe în credință.

O parte importantă a leadershipului este forma relativă a creației pe care o experimentezi în "ascunsul" unei lumi care înfățișează realitatea prin surprinderea esenței non-materiale a unui creator desăvârșit.

Materia se supune creatorului ei, și nu putem nicidecum hotărî întinderea ei decât luând ca punct de plecare reflecția subiectivă asupra gândirii concepută în prealabil ca subiectivitate.

Source: https://neculaifantanaru.com/materia-se-supune-creatorului-ei.html